

blogs.jp.dk

▼ Pittelkow-tv

- Hver dag frem til valget kommenterer Ralf Pittelkow valgkampen på JPTV.

Se jp.dk/jptv

▼ Jarls valgkamp

- Aktuelt Vælgerne gider tilsyneladende ikke rigtig fedtspillet, hvor Villy Søvndal og co. ikke vil markere sig med standpunkter, der bryder alliancen med vennerne i S.

Jarl Cordua – om prisen for magten

Ikke Lars Løkkes skyld

Inge Lemming
dagpengemodtager
Degnevænget 7, Vejle

Som ledig må jeg lige komme med en kommentar til indlægget fra DSU-forbundsformanden, Peter Hummelgaard Thomsen, 29/8 om de ledighedstal, som statsminister Lars Løkke Rasmussen skulle have fremlagt under en debat.

Jeg har siden min flytning til Jylland i 1994 været ude og inde af systemet som arbejdsløs, og i 1990'erne regerede Poul Nyrup Rasmussen landet. Dengang skulle man som ledig aktiveres i både halve og hele år i det offentlige system – som regel sygehusene – for at kunne modtage dagpenge. Vi talte bare ikke med i ledighedstallene, så når den daværende regering fremlagde tal, refererede Poul Nyrup Rasmussen også kun til de danskere, der var en del af arbejdsstyrken.

Folks eget valg

Derfor finder jeg det urimeligt, at det er det eneste, PHT hiver frem fra omtalte debat. Den nuværende regering har fået indført praktikordningen for ledige, og den må siges at være en succes ift. den gamle ordning (hvor der ikke var nogen mulighed for ansættelse bagefter i det offentlige system) med aktivering.

Du har ret i, at for mange unge er på kontanthjælp, og vi er for mange ledige på dagpenge. Men

det er jo folks eget valg, om man under sin tidligere beskæftigelse har indbetalt til en fagforening, som jo giver ret til dagpenge, eller har valgt at tjene penge og fravalgt den "arbejdsforsikring". Men det kan statsministeren da ikke stå til ansvar for.

Jeg kan også fortælle dig, at jeg sidste år tog en ungdomsuddannelse, hvor to unge piger i begyndelsen af tyverne var dem med højest fraværsprocent – og de gennemførte ikke uddannelsen.

Så hold nu op med, at det er regeringens skyld, at de unge ikke har noget at lave. At S er modstander af passiv forsørgelse, finder jeg interessant – desværre kommer du ikke med nogle konkrete eksempler på, hvad det indebærer. I dag bliver kontanthjælpsmodtagere skam også aktiveret – men ingen på hverken dagpenge eller kontanthjælp må tage arbejde fra dem, som arbejder på normale vilkår.

Jeg synes godt, at vi kunne samle affald i naturen et par gange hver uge af nogle timers varighed, men så tager vi jo arbejdet fra en kommunalt ansat. Og det må vi ikke.

Så forbundsformand: Hvad vil S gøre for de unge på kontanthjælp? Hvordan vil I fastholde de unge på deres uddannelser? Hvad kan I gøre for at få virksomhederne til at tage ansvar og ansætte flere elever i praktikpladser? Og os ledige i dagpengesystemet?

Sagaen om de 12 minutter

Flemming Löngqvist
Dysegårdsvej 15, Gadstrup

Der er vist mange, der misforstår det her med de 12 minutter. Det opfattes derhen, at alle skal arbejde en time mere om ugen, og at dette – alt andet lige – skulle betyde en øget lønomkostning, der da vil resultere i, at der vil blive fyret medarbejdere, der svarer til denne meromkostning. Forslaget har da også en vanskelig gang, når man ser på den øjeblikkelige arbejdsløshed.

Nu kan man jo også se det fra en anden vinkel, og det har jeg så valgt. Meningen er jo, at produktionen skal stige. Derved skal der

bruges flere medarbejdere, og da prognoserne viser, at der om føje år – grundet de mange ældres afgang fra arbejdsmarkedet – vil mangle arbejdskraft, kan denne mangel afhjælpes ved at arbejde 12 minutter mere om dagen.

Øget lønomkostning – ja, men da også en øget indtjening til arbejdsgiverne.

Ændringen sker næppe heller fra den ene dag til den anden, men over tid. En virksomhed, der ikke oplever denne produktionsfremgang, kan vel også bibeholde en 37 timers arbejdsuge.

De 12 minutter er altså blot et "billede" og ikke møntet konkret på hver enkelt arbejdstager.

Statistik, sjusk og manipulation

Jesper Roulund
Havreholmvej 1, Hornbæk

31/8 kl. 9 offentliggjorde Danmarks Statistik, at dansk økonomi i andet kvartal var vokset med 1 pct. på et kvartal, hvilket faktisk svarer til 4 pct. på årsbasis. Og ikke nok med det; væksten for første kvartal blev opjusteret fra negativ vækst til en vækst på 0,1 pct. Det betyder, at vi faktisk aldrig var i recession.

Det gør det vanskeligt for oppositionen at fremture med, at

den borgerlige regering ikke har styr på økonomien. Dens hovedargument har jo hele tiden været, at regeringen ødelægger væksten. Helle Thorning har endda hævdet, at selv Grækenland har en højere vækst end os. Faktum er, at den græske økonomi er skrumpet med 5,5 pct. det seneste år, mens den danske vokset med 2 pct.

Men Helle Thorning har jo altid haft det vanskeligt med tal. Så det er nok kun en sjuskefejl, ikke bevidst manipulation.

Den klassiske liberalisme har mistillid til magt og tillid til det enkelte menneske. Dagens Venstre handler ganske anderledes.

Foto: Mogens Flindt/Polfoto

Venstre har svigtet

STEEN STEENSEN
Lejrevej 24, 1., Brønshøj

Hvem vinder det kommende valg? Politiske kommentatorer river sig i håret. Svært at sige, men noget tyder på, at...

Nej, det er overhovedet ikke vanskeligt at forudse. De intellektuelle sejrer med garanti. Det har de nemlig gjort siden midten af 1960'erne.

Således ændrer et regeringsskifte ingenting. Den megen tummel mellem partierne har ikke noget med sociale skel at gøre. Spektaklet hidrører fra lige mænds og kvinders rivalisering om karriereposter.

Kandidaterne til Folketinget er udrugtet på de samme højere skoler. Et fælles materielt fundament udvikler fælles ideer. På intet tidspunkt siden grundlovens indførelse i 1848 har Folketinget i dén grad været domineret af en klasse med samme sociale interesser.

Men hvilke partier har da forandret sig mest – de socialistiske eller de borgerlige?

Op og ned på det hele

Ubetingset de sidstnævnte. Specielt har partiet Venstre undergået store forandringer. Venstre begyndte som et klassisk liberalt parti i 1871. Grundlovens bestemmelse om den private ejendomsrets ukrænkelighed udgjorde partiets faste fundament. Selvejrbønderne og familiebrugene i andre private næringer kunne næsten uforbeholdent regne med det liberale partis opbakning. Til gengæld stemte de nærings-

” Dette utilgivelige svigt skal vælgerne straffe. En straf, der kan mærkes, vil også få de øvrige partier til at skælve. Uha, folket er i stand til at bruge stemmeretten. Næste gang er det måske vores tur.

drivende trofast på Venstre ved valgene i kommuner og til Folketinget.

Alt dette er nu historie. Studenterrøret i 1968 vendte op og ned på det hele. Oprøret var udtryk for den intellektuelle klasses sociale fremdrift. Den socialistiske ideologi tog for alvor bolig på læreanstalterne.

Værre forekom det, at økologismen fra USA på samme tid fandt grobund på de højere skoler. Socialistiske studentegrupper begyndte at råbe: "Miljøkamp er klassekamp". Med denne ideologi i bagagen angreb den boglige klasse selvejersamfundet. Økologismens bannerførere tvang uden samvittighed familiebrugene i knæ. Navnlig gik det hårdt ud over landbruget.

Hvordan reagerede partiet Venstre på denne kulturødelæggende kraft? Venstres politikere foretog sig intet. Inden længe var de endog at finde i miljøbevægelses rækker.

De veluddannedes ærinde

Hvordan kan denne adfærd forklares, når man tager i betragtning, at økologismen i bund og grund er antiliberale. Netop det

private ejerskab med tilhørende selvbestemmelse rammes.

Forklaringen er ligetil. Venstre var op gennem 1960'erne under stærk forvandling. Gradvis overtog cand.polit.erne styringen i partiet. Venstre begyndte at gå de veluddannedes ærinde.

Da de øvrige borgerlige partier agerede ligeså, mistede selvejerne ethvert greb om politik. Det samme gjorde arbejderne i de socialistiske partier, som den akademiske garde tillige havde erobret. De mennesker, som skaber samfundets materielle værdier, har ikke længere med lovgivningen at gøre. Arbejderne og de næringsdrivende reduceres stedse tydeligere til en forsørgerklasse.

Forandringen er total

Venstres forandring er total. Den klassiske liberalisme beskyttede den private verden, den økonomiske frihed, ejendomsretten, selvejet og selvstændigheden. Det fordrede en beskedne mængde af politik. En af USA's grundlovsfædre Thomas Jefferson formulerede det væsentlige i én sætning: »Den regering er bedst, som regerer mindst.« Her udtrykkes mistillid til magt og tillid til det enkelte menneske. Men dagens Venstre handler ganske anderledes.

Men hvorfor skal specielt Venstre hænges ud? Partiet gør akkurat det, som de andre partier også gør. Korrekt. Der er blot det at sige, at Venstre svigter de grundlæggende frihedstanker, som partiet mere end noget andet parti har været bannerfører for.

Dette utilgivelige svigt skal vælgerne straffe. En straf, der kan mærkes, vil også få de øvrige partier til at skælve. Uha, folket er i stand til at bruge stemmeretten. Næste gang er det måske vores tur.